

**ת"פ 24612/11 - מדינת ישראל, פרקליטות מחוז תל-אביב-יפו נגד
אבנר מנוסביץ, מנוסביץ ושות' משרד עורכי דין ונותרונים**

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 24612-11-18 מדינת ישראל נ' מנוסביץ ואח'

בפני כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחים מזרחי
בעניין: מדינת ישראל פרקליטות מחוז תל-אביב-יפו
(פלילי) באמצעות ב"כ עווה"ד מיטב דגן

המאשימה

נגד

1. אבנר מנוסביץ
  2. מנוסביץ ושות' משרד עורכי דין ונותרונים
באמצעות ב"כ עווה"ד עדי ברקאי
- הנאשמים

גזר - דין

א. כתוב-האישום המתווך:

הנאשם 1 הורשע בעקבות הודהתו של נאשם 1 באישום הראשון בריבוי עבירות של קבלת דבר בתחבולה, בניגוד לסעיף 416 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 והנאשמים הורשעו באישום השני בריבוי עבירות של שימוש במרמה ערמה ותחבולה, בניגוד לסעיף 220 (5) לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש) תשכ"א - 1961.

האישום הראשון:

בשנים 2007 - 2013 היה נאשם 1 עורך דין וחבר בלשכת עורכי הדין בישראל.

בתקופה הרלוונטית הייתה "א.ד. כחול לבן" יזמות, נכסים והשקעות בע"מ" חברת בנייה בבעלויות חיליקית של דוד צרפתי.

בתאריך 24.7.2008 נקשרה חברת "כחול לבן" הנ"ל עם בעלי מקראקען בהרצליה בעסקת קומבינציה, שטרתה בנית בנין בן 47 דירות על-ידי החברה.

עמוד 1

במטרה לגיס הון לעסקה, נקשרה החברה בעסקה הנ"ל עם משלקיעים ששמותיהם מפורטים בנספח א', שאמורים להשיקו סכומי כסף שונים בין 600,000 - 800,000 ל' בתמורה לקבלת זכויות עתידות בדירות שבנו על ידה.

הנאשם 1 שימש נאמן לביצוע עסקת הקומביינציה.

המשקיעים העבירו סכומים שונים בין 500,000 - 800,000 ל' לנאשם 1 בגין מימון העסקה, וכן שילמו לו שכר טרחתעו"ד, כמפורט בנספח א' לכתב-האישור.

סה"כ הועברו לנאשם 1 בנאמנות, לצרכי מימון העסקה, 4,521,824 ל' 240,000 דולר ארה"ב ו- 32,200 ליש"ט.

הנאשם 1 יצר אצל המשקיעים רושם שהכספיים יופקדו בחשבון נאמנות, אך בפועל לא עשה כן, אלא עשה שימוש במרבית הכספיים למטרות אחרות, וזאת ללא ידיעתם או אישורם של muschiיעים - בין היתר, השתמש בכספיים לשם מימון הוצאות משרד, משכורתו וכן לתשלום עבור חובות אחרים שלו.

בהמשך, רוכשים נוספים, ששמותיהם מפורטים בנספח ב' לכתב-האישור נכנסו אף הם כמשקיעים בפרויקט, לאחר שרכשו את חלקו של מושיע אחר, ואף הם הפיקדו כספים בנאמנות בידי הנאשם 1.

הנאשם 1 היה אמור להפקיד גם את הכספיים הללו בחשבון נאמנות.

כל אחד מן הרוכשים הללו העביר לנאשם 1 בנאמנות סכומים הנעים בין 940,000 ל' - 1,200,000 ל' וכן שכר טרחתעו"ד.

הנאשם 1 יצר אצל הרוכשים רושם לפיו הכספיים שהם העבירו לו יופקדו בחשבון נאמנות לצורך מימון העסקה, אך בפועל לא עשה כן, אלא עשה שימוש בכספיים, שהעבירו לו הרוכשים למטרות עסקיות אחרות, וזאת ללא ידיעתם או אישורם של הרוכשים - בין היתר השתמש בכספיים לשם מימון הוצאות משרד, משכורתו וכן לתשלום בגין חובותיו.

במהלך שנת 2016 קיבלו muschiיעים והרוכשים כולל בחזרה סך של 13,000,000 ל' מחברת בנייה אשר פעלה במסגרת הפרויקט בתמורה לסילוק זכויותיהם בפרויקט.

האישור השני:

הכspinאים שאוטם קיבל הנאשם 1 בתחלולה מהמשקיעים והרכשיים, אשר נרשמו בספר ה הנאשם 2, כפי שפורט לעיל במסגרת האישום הראשון, יצרו אצל הנאשם מקור הכנסה נוסף בלתי חוקי, עליו לא דוח כל לרשות המט.

היה על הנאשם לדוח על מקור הכנסה זה לרשות המט.

לפיכך, פעלו הנאשםים במרמה, עורמה ותחלולה בכונה להתחמק מתשלום מס.

ב. הסדר הטיעון:

בעקבות הودעת הנאשם 1, הנאשםים הורשו בכתב-האישום המתוקן, לאחר שהוגש בין הצדדים הסדר טיעון.

ההסכמות העונשיות בין הצדדים הן כדלקמן:

על הנאשם 1 יושת עונש של **מאסר על תנאי** שלא עבר עבירות מרמה, **קנס לפי שיקול דעת בית-המשפט ופיצוי** עבור כל הרוכשים והמשקיעים המפורטים בסופחים לכתב-האישום.

הוסכם, כי בית-המשפט יחליט בדבר גובה הפיצוי לאחר שישמע טיעונים וראיות, וכי סכום הפיצוי הכללי יכול להיות לרף המרבי שבסעיף 77 (א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (258,000 ₪), בלבד שסכום הפיצוי ביחס לכל משקיע או רוכש לא יהיה גבוה מסכום זה, ועוד הוסכם, כי **ה�性ה תגביל את עצמה לטיעון של רכיב פיצוי כספי של 50,000 ₪** לכל רוכש/משקיע בעוד שההנאים יהיו חופשיים בטיעוניהם ביחס לגובה הפיצוי.

ב כדי להבטיח את תשלום הפיצוי הפקיד הנאשם פיקדון כספי בסך 100,000 ₪ וערבות נוספות.

עוד הוסכם, כי לא יותר מtarיך 20.7.20 יסכים הנאשם **להוציאו לצמיתות משלכת עורכי הדין**.

ג. דין:

כאמור לעיל, הצדדים סיכמו את רוב רכיבי העונשה אשר **totel על הנאשם**, ולמעשה, כל שנותר (באם הסדר יקובד) הוא **גירת-העונש ביחס לרכיב הקנס ורכיב הפיצוי**, כאשר גם זה האחרון מוגבל כפי הסכמת הצדדים ל- 50,000 ₪ לכל רוכש/משקיע שיפורט בסופחים א' - ב' לכתב-האישום.

ראשית לעניין מתוך העונשה הכללי:

עמוד 3

בע"פ 1901/19 **שמעון אסולין נגד מדינת ישראל** (31/05/2020) נקבע כי למרות שמדובר בהסדר טיעון "סגור" לעניין רכיבי הענישה השונים, עדין "על בית המשפט לקבוע את המתחם بصورة "רכה".

על כן, נוכח עקרון ההלימה, אני סבור שהסדר הטיעון שגובש חורג לקולה ממתחם הענישה שיש לקבוע ביחס לעובדות המתוירות בכתב-האישום, שתחילה ראיו להיות בין מספר חוזשי מסר שניתן לריצוי בדרך של עבادات שירות עד 18 חוזשי מסר בפועל, ואולם נוכח הנسبות המיויחדות של ה"עשה" בתיק זה, לפי נימוקי הצדדים, שיפורטו בהמשך, אני מאשר את ההסדר בהיותו כזה שעדיין אינם חורג ממתחם הסבירות **לנסיבות העושה המיויחדות בתיק זה**.

ועתה לשאלות היקף הפיצוי:

סעיף 77 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 קובע:

"(א) הורשע אדם, רשאי בית-המשפט לחיבו, בשל כל אחת מן העבירות שהורשע בהן, לשלם לאדם שניזוק על-ידי העבירה סכום שלא יעלה על 258,000 שקלים חדשים לפיצוי הנזק או הסבל שנגרם לו. (ב) קבועת הפיצויים לפי סעיף זה תהא לפי ערך הנזק או הסבל שנגרמו, ביום ביצוע העבירה או ביום מתן ההחלטה על הפיצויים, הכל לפי הגדל יותר. (ג) לעניין גביה, דין פיצויים לפי סעיף זה כדין קנס; סכום ששולם או נגבה על חשבון קנס שיש בצדו חובת פיצויים, יזקף תחילת על חשבון הפיצויים. (ד) 20 הורה בית משפט כי פיצוי שהנאשם חויב בו לפי סעיף זה ישולם לשיעורין, והנאשם לא שילם את אחד התשלומים במועדו, תעמוד יתרת החוב לפירעון מיד"

בית-המשפט העליון קבע, כי לפסיקת פיצויים לפי זה סעיף אופי אזרחי במהותו, המושפע מסביבתו הפלילית, שבמסגרתו מכיר המשפט הפלילי בנזק האזרחי, שגרם הנאשם לנפגעי העבירה, ובוחנה להיטיב את אותו נזק תוך הטלתו על הנאשם אשר גרם לו:

"סעיף 77 לחוק נועד לתת ביטוי במסגרת ההליך הפלילי לנזקו ולסבלו של הנזקמן העבירה, ולאزن בין האינטרסים להעניק לקורבן העבירה פיצוי מהיר ויעיל לבין הצורך למנוע את הפיכתו של ההליך הפלילי להליך בעל אופי אזרחי, על כל הכרוך בכך...תכליות נוספות שנקשרו בסעיף זה הן מתן צדק מהיר וזול לנפגעי העבירה במסגרת ההליך המנוהל על ידי המדינה תוך שימוש במשאביה לפסיקת פיצוי וגביהם...מתן יסוד של "היטරות" לעברין שכן פיצוי הקורבן עשוי לתרום לשיקומו...עדוד הגשת תלונות על-ידי מטלונים שיידעו שהם עשויים לזכות בפיצוי: עדוד של עברינים להציג פיצוי מיוזמתם והקלת העומס על בתי המשפט באמצעות הפקחת ההליכים האזרחיים...על אף מיקומו בחוק העונשין, נפסק בעניין אسف כי יש לראות בפיצוי על פי סעיף 77 "פיצוי אזרחי"..."(דן"פ 5625/16 **אסרף קארין נגד אבנר טווק**). (13.9.17-

וכן: "אני סבורה, אפוא, כי התפיסה המתגבשת הרואה את תפקидו של הדיון הפלילי כדין שנועד להגן לא רק על החברה בתור שכזו, אלא גם על יחידיה, יש בה אישוש למסקנה שעל אף שהפיצוי נועד לנזק ולא למدينة, דבר העשי להוות סמן "אזרחי" מובהק, בכל זאת הפיצוי הוא חלק מהעונש המוטל על ידי בית המשפט על מי שעבר עבירה פלילתית.

נפגע העבירה אינו עוד נטע זר, או "בן חורג", כלשונה של קרפּ, בהליך הפלילי; לפי התפיסה הרווחת היום אין לראות עוד את עניינו של הנפגע כען שהשתרבב לטור ההליך הפלילי מטעמי נוחות ויעילות, רק כדי להקל על הקורבן להיפרע מהפגיעה, ולמנוע כפל ההליכים. ההליך הפלילי המגן על זכויות הפרט-הנאשם מגן גם על זכויותיו של הפרט-הנפגע. הגנה היא באמצעות עונישתו של הפוגע. את ההוראה בעניין אפשרות פיצויו של הנפגע כחלק מההליך הפלילי יש לפרש היום כהוראה שמטרתה הדומיננטית היא הטלת סנקציה פלילתית" (רע"פ 2976/01 **בתיה אסף נגד מדינת ישראל** - (5.2.2002).

וכן: "...הקביעה כי מדובר בהליך "ازרחי" על-פי טיבו אינה כה פשוטה, והתשובה לה אינה חדה וברורה. שילוב הוראת הפיזוי בתוככי חוק העונשין מוסיף לה גם היבטים שונים בעלי פן עוני-חברתי. על כן, מתבקשת המסקנה כי עניין לנו בהוראת חוק מורכבת, המשלבת מאפיינים אזרחיים יחד עם מאפיינים עוניים, תכליות אזרחיות יחד עם תכליות מן התחום הפלילי. מורכבות זו אינה מאפשרת לקבוע באופן חד ומוחלט כי מדובר בהוראה "ازרחתית" מובהקת, המעודנת כולה בדיון האזרחי, וכי הכללים החלים עליה נגזרים מתוך דיני הנזקין בלבד. הרכיב האזרחי הוא ללא ספק הרכיב הדומיננטי באופיים של הפיזויים לטובת נפגע עבירה, אך אין להתעלם מכך שבאופן טבעי, הפיזוי הקבוע בסעיף 77 לחוק מושפע גם מסביבתו הפלילתית, ודבקות בו נורמות ותכליות מן התחום הפלילי (ראו פרשנת אסף, בעמ' 465). כך, למשל, יש בחיבורו של הנאשם בфизוי הנפגע יסוד של היטהרות לנאשם העשו לתרום לשיקומו, וכן יש בכך ממש שילוב נפגע העבירה כמשמעות בהליך הפלילי, מתוך ראייה כי הטבת נזקו הינה חלק חשוב בתחום הענישה ובהפרmeta נורמות ההתנגדות הרואיות" (רע"פ 9727/05 **גליקסמן נגד מדינת ישראל** - 8.8.2007).

וכן: "הנימוק האחד עניינו במשמעותו תכליותיו של סעיף 77 לחוק. כאמור לעיל, מאפייניה ותכליותיה של תרופת הפיזוי הקבועה בסעיף 77 לחוק הם מגוונים, ואינם מייתרים בהכרח את הצורך בהגשת תביעה אזרחתית על-ידי נפגע העבירה. לסמכתה הפיזוי לפי סעיף 77 תכליות חשובות נוספת, ובها: מתן סעד מיידי לנפגע מבלי שייאלץ להמתין עד לסיום של ההליכים האזרחיים בעניינו, אשר עלולים להתרחש על-פני שנים ארוכות; הכרה חברותית בסבלו של הנפגע ושיתופו, במידה מה, בהליך הפלילי המתנהל נגד תוקפו; ואף קיימם בו יסוד של היטהרות לעבריין עצמו, שכן חייבו בפיזוי לטובת קורבונו עשוי לתרום לשיקומו (ראו פרשנת אסף, בעמ' 465). תכליות נוספת משרת הדין בфизוי האזרחי לנפגע אגב הכרעת הדין בנושא הפלילי, הינה העלתה מעמדו של קורבן העבירה בהליך הפלילי, כחלק מה magna ההלכת וmutat בעת האחורה לשילבו בהליך הפלילי ולהכיר בזכותוו במסגרתו. כך, למשל, מכיר חוק זכויות נפגעי עבירה, התשס"א-2001 במעמדו של נפגע העבירה כמו שזכה למידע, ולעתים להבעת דעה, בפני גורמי התביעה. כן קובע החוק את זכותו של הנפגע להציג על כל נזק שנגרם לו כתוצאה מהעבירה, הצהרה המובאות בפני בית המשפט במסגרת הרואיות לקביעת העונש. מגמה זו מדגישה את מורכבות מטרותיו של הPROCEDURE, אשר נועד לשמר ולהגן לא רק על זכויותו של הנאשם, אלא גם על אלו של הקורבן" (עניין **גליקסמן** הנו"ל).

וראו גם: ע"א 6925/16 **מדינת ישראל נגד ג'רחי** (12.5.19): ע"פ 106/17 **זיתוני נגד מדינת ישראל** 26.12.17: ע"פ 961/16 **אלהרוש נגד מדינת ישראל** (25.11.18) ועוד.

במקרה זה, שקלתי את השיקולים הבאים:

ראשית, חומרת המעשים של הנאשם 1, בהיותו עורך-דין, אשר חב חובות נאמנות, אשר אמור היה לשמר מכל משמר את הכספי **רבי ההיקף**, שהופקדו בידו למטרה שלשמה הופקדו, והוא לא עשה כן, אלא **מעל באמון שניתו לו** ושלח בהם ידו לטובות עניינו הפרטיים.

שנית, נוכח העובדה כי הנאשם 1 היה **עורך-דין ותיק**, אשר השרה אמינותם כלפי סובביו, הרי שהפגיעה שפגעה ברוכשים/משקיעים, מהוות **מעילה קשה באמון**, המשליכה על כלל האמון המקצוע, שהציבור אמור להעניק לכל קהל עורך-דין.

אדם המפקיד את כספו בנאמנות בידי עורך-דין צופה, שכן בדיק יעשה - הוא אינו חשד ואין חשש, שהכספי ישתמש לצרכיו הפרטיים של עורך-דין, ולפיכך מעשיו של הנאשם 1 גרמו לزعוזע עמוק באמון המקודש שמעניק אדם לעורך-דין.

על כן, יש לשקו ממד של **הרותעת הרבים בקביעת גובה הפיצוי**.

שלישית, סכומי הכספי שאותם קיבל הנאשם לשמירה בנאמנות, אך עשה בהם שימוש פרטיו היו **סכוםים גבוהים ביותר: 500,000 ₪ - 1,200,000 ₪** מכל משקיע (סעיפים 6, 8 ו- 16 לעובדות) כמפורט בסופחים א' ו- ב' - **וסה"כ כ- 13,000,000 ₪** (הסכום הנומINAL שוהש - עובדות 20, 21 לכתב-האישום).

כספי אלו, שאותם קיבל הנאשם 1, שימשו **לצרכיו** ונעלמו בלי שוב.

הפיצוי בהחלט חיב להוציא את בלעו של גזל מפיו.

רביעית, שמעתי את עדותם של שלושה משקיעים/רוכשים, המייצגים את יתרת אלו המנויים בסופחים א' ו- ב', למדתי על **זקם החרי**ף** בתחום הכלכלי, האישי והנפשי, על העלבון שנוצר בנפשם**, תולדת מעשיו של הנאשם 1.

כך, למשל, **שמעון בן עזרא**, אשר מסר עדות נוגעת לב (ראו מסמך במ/1), דמעות זולגות על חייו, הבahir, בין השאר, את מה שהוא מנת חלקו משך שנים: "...אני רוצה להציג שהטיפול בכל הנושא נמשך מעל חמיש שנים והיה הכרוך בעוצמות בלתי נתפסות שלibus ומתוך אין סופים שגרמו לי לחמישה אשפוזים בבתי חולים בעקבות חשש להתקף לב וללקיחת כדור פסיכיאטרי يوم יומי להרגעה לאורן כל התקופה".

דור שלמה העיד אודות הפגיעה בו ובמשפחהו והגידיה: "בסיום הפגיעה כאן היה בלתי נתפסת".

אבי רנגינגן העיד: "הגעת למסבב שהייתי מרוסק כלכלית, מרוסק (בוכה) לא על כסף, דברים בסיסיים, **באתי אליו**

למשרד, התהננתי אליו, תן לי קצת כסף, הוא הסכימ מדי פעם לחת לוי כמה מאות שקלים...הסתרתי את זה מהברים שלי, התביעתי...הוא הזמין לי משטרת הci רצתי את הכסף שלי".

אצין, כי איני מקבל את עדותו ואת תצהירו של עד הנאשם 1 חיים אברاهמי ומפהת כבוזו לא אוסיף הנמקה.

אילו חפץ הנאשם 1 להוכיח כי הוא שילם את הכספיים שטען ששלם, קלה הייתה דרכו להוכיח זאת בראיות ישירות, כגון הצגת שיקום לפקודת אבי רנגינגן, או העברות בנקאות לזכותו, אך הוא בחר להוכיח את טענתו בדרך עקלתון עקיפה חסרת משקל ראייתי.

לבקשת הנאשם, אפשרתי לו לקבל לידי את ספחיו השיקום, כדי להציג ראיות של ממש, אך אלו לא הוגשו (בתאריך 3.8.20 הגיש ראיות אחרות). הוגשה הودעה, שלפיה לא עליה בידי הנאשם לקבל את המידע (לא הסביר מדוע לא فعل חודשים קודם לכן לקבל את המידע, במיוחד לאחר הכרעת הדין והציגת ההסדר).

הנה כי כן, נאשם 1 אילץ את אבי רנגינגן נאלץ לחזור על הפתחים, כדלפון בעוד שכל שביקש הוא שנאשם 1 ישיב לו את כספו שלו, שנמסר לו בנאמנות.

אין חולך, כי רוכשים/משכיעים אלו, אשר חפכו לרכוש לעצם קורת גג, נפגעו כלכלית, ופגשה שכזו מהווה **מכה אונסיה העוללה להשפיע באופן רוחבי גם על החיים האישיים**.

בית-המשפט העליוןקבע לא אחת, כי במקרים שכאלה, כאשר נגרם נזק של ממש אין "להסתפק בפיזוי...שאף בית המשפט המחויז הגדרו כ"סמלי". בית-משפט זה חזר ועמד על תכליותיו של הפיזוי בהליך הפלילי. הפיזוי נועד לסיע לקורבנות העבירה לקבל "سعد ראשוני" ובכל מקרה לתת ביטוי לנזקים המשמשים שנגרמו להם" (ענין *דיטוני הנ"ל*).

חמירית, אכן, אין חולך כי **כל סכומי הכסף של המשקיעים/רוכשים המפורטים בסופחים א' ו - ב' הושבו** (ראו הסכם במ/3).

ואולם הכספיים הושבו באיחור רב, בחילוף שנים ולא על-ידי הנאשם, אלא על-ידי חברה אחרת אשר רכשה את חלקם.

כמפורט בעבודות כתב-האישום, הכספיים נמסרו לידי של הנאשם בשנים **2008, 2010** והושבו רק בחודש **מרץ שנת 2016** (עובדת 20).

אני בהחלט מקבל את הטענה, שהשבת הכספיים **באיחור של שנים** הובילה לפגיעה כלכלית בכל המשקיעים/רוכשים,

אשר נבעה מכך שכספם הושב להם בערכו הכספי בלבד.

ואולם **בהעדר ראייה**, אין מביא בחשבון את הטענה, כי הפגיעה הכלכלית נבעה גם מפגיעה בכוח הקנייה של הכספי, הנובע מכך שבינתיים מחיר הקרקע עלה. טענה זו נמסרה על-ידי העדים הנ"ל, אך לא הוכחה בחווות דעת מקצועית.

"...בהליך הפלילי לא נדרשת הוכחה מדעית של שיעור הנזק כמו בהליך אזרחי רגיל" (ענין ג'רתי הנ"ל). וכן ענין **אלהרוש** הנ"ל - שם בכל הקשור למידת ההוכחה נקבע: "מן הטעמים שפורטו לעיל, אני סבורה, כאמור, שרמת ההוכחה הנדרשת לענין קיומו של קשר סיבתי עובדתי בין העבירה לנזק שנגרם לאדם שנפגע ממנו לצורך פסיקת פיצוי לפי סעיף 77 לחוק היא רמת הוכחה של "amazon ההסתברויות". לצורך כך רשאי בית המשפט להיעזר בראיות העומדות לרשותו והמצגות בפניו לענין זה...".

לצורך הדיון, די אם נבצע **שערון כללי ו"גס ביותר"** לפי חוק פסיקת ריבית בגין סכום בן 500,000 ₪ במעטם, שנמסר לידיו של הנאשם 1 בשנת 2008 והושב למוסר בשנת 2016 וחישוב זה מלמד שהריבית והחמדה על סכום שכזה מובילת למסקנה, כי דרישת המאשימה להשתת פיצוי בשיעור של 50,000 ₪ לכל אחד מן המתלוונים, **היא דרישת הגונה ואף מצערית בנסיבות**.

שיעורית, גם שעוניין זה אינו רלוונטי לשאלת הפיצוי (להבדיל משאלת הקנס), אין להקל ראש כלל ועיקר באישום השני, המלמד כי הסכום, שאותו קיבל הנאשם 1 לידי ועשה בו שימוש בנגד למטרת הנאמנות לא דוח לרשותו המס כדין, וזאת בכונה להעלים מס.

שיעורית, שקהלתי את הטענה, כי כל המשקיעים/הרכשים, היו יכולים למצות את זכויותיהם עד תום, אילו היו תובעים את היזם - חברת "כחול לבן", ובדרך זו היו יכולים להקטין את נזקם.

אכן, בפסקת הפיצוי אין להתעלם באופן עקרוני מן הקשר של גורמים נוספים לקרות הנזק ושאלת של הקטנת נזק, כמקובל במשפט האזרחי (ראו: ע"א 16/6925 מדינת ישראל נגד ג'רתי-12.5.19).

ואולם, עובדה זו אינה מנקה את חלקו של הנאשם 1 ביצירת הנזק הראשון, אותו חסרונו כיס שנגרם להם.

שמינית, אין לדעת מודיע בסופו של יומם לא הוציא היזם, חברת "כחול לבן" את הפרוייקט אל הפועל - ענין זה לא הבהיר בריאות שמאפשרות קביעה מממצאים.

יתכן, שבכל זאת, ניתן היה להגיע להסדר, שבמסגרתו היזם ימשיך את מהלך הבניה.

אני מסכימ, כי אין להטיל על הנאשם 1 את הסיבה העיקרית לכך שככל הפרויקט באמצעות היזם חברת "כחול לבן"
נע策 ורוכשים/משקיעים לא קיבלו את נכסם.

ואולם, אני סבור שיש לטענו של הנאשם 1 חלק מסוים שבהחלטה הטיל קושי שלא היה צפוי, שהרי סכומי הכספי
שנמסרו לו בנאמנות נעלו לצרכיו ונענין זה וודאי הציב קושי שאין להקל בו ראש.

תשיעית, שמעתי את עדותו הארוכה של הנאשם 1, אך לא הבנתי מה היו המאמצים **הרבביים**, שאוთם נקט כדי
להחזיר לרוכשים/משקיעים את כספם.

היה על הנאשם 1 "לעקור הרום" בכך לגרום להשבת הכספי - זהו חובה משפטית ומוסרית כאחד והוא עליון להעמידן
בראש סדר העדיפויות שלו.

בunningים שכאלה, לא יהא זה מיותר להפנות לקביעה הכללית של בית-המשפט העליון בע"פ 305/75 **MICHAEL ZOR NGAD**
מדינת ישראל (6.4.76) שמעולם לא נס ליחה:

"לגביו חובלים ומזהיקים, גנבים וגזלנים, מועלמים ורמאים ל민יהם, חשובה החרטה שבמקרה מן החרטה שבלב ובדיבור.
כבר לימדונו קדמוניינו שהמתוודה על חטא ואני חזר בו לשלם את הגזל, כמותו כטובל ושרץ בידו...**אבל מי שעושה**
להשבת הגזילה, ידיו ידיו וחרטתו חרטה. ושוב: אפילו הניעו את העבריין מניעים תועלתניים ואונוכיים גרידא, אין
בهم כדי לגרוע מערכת של החזרת הגזילה כעילה להמתקת דיןנו. עיקר תכליתם של דין העונשין הוא להשליט את
החוק: משהופר החוק במעשה גזילה, ראשית השליטה היא בהשבת הגזילה. נוטה אני לומר שדין הנפשות הולכים אחר
דין הממון...משבאו דין הממון על סיפוקם, שוב דין הנפשות אינם תבענים...לא באו על סיפוקם, יקומו דין
העונשין ויעשו את שלהם לגדור הפרצות ולחזק בדק החוק. **פשיתא שמדיניות בתי המשפט בפלילים צריכה להיות,**
לעודד נאים שיתקנו את המעוות שיעוותם במעשה עבירותם: ואין עידוד אלא במידעה שיתקנו יותר,
ימתק עליים בית המשפט את דין יוטר...אין לך עילה להקלת העונש, טוביה ויעילה ומרשימה מעילת השבת
газילה או שיפוי הנזק. וכן להיפך...אין אני יכול להעלות על דמיוני אף מקרה אחד אשר אף בנסיבותיו המיוחדות לא
ימחשב בית המשפט בהחזרת הגזילה או בתיקון הנזק כעילה להמתקת הדין: ומקום שלא הוחזר או תוקן הכל, יתחשב
בית המשפט במקצת...".

במהלך עדותו, הציג הנאשם 1 מספר שיקים שאוთם קיבל מאנשים אחרים, כאוט לתקופה הקשה שעברה עליו עד כי
לא הציג אפילו את השיקים הללו לגביה. אדרבא, אם מדובר בשיקים בעלי ממש, מדוע לא הציע את השיקים הללו
לרוכשים/משקיעים כחלק מן הפיצוי בזמן אמת.

עשירות, הנאשם 1 טען, כי סכומי שכר הטרחה שגביה מאת הרוכשים/משקיעים, כמפורט בסופחים א' ו- ב', נגבו על-
ידו כדי, משומם שהוא העניק את השירות כנגד שכר הטרחה.

כך, למשל, רשם הערת אזהרה כללית עבור היזם "חברת כחול לבן", שלעתיד הייתה עוברת אל הרוכשים/משכיעים.

ואולם, התבבלו לנאש 1 היוצרות - **עיקר אחראותו כעורך-דין הייתה לכיספים שהתקבלו על-ידי למשמרות בナンנות ובכך כשל כישלון מڪצועי חרוץ**, ואין לומר שהוא העניק שירות מڪਊי המזיכה אותו בסופו של יומם במלוא שכר טרחה שכזה.

אחת-עשרה, הנאש 1 העיד על גילו המבוגר, תחלואו (במ/16), סיפר על מצבו הכלכלי הקשה, מסר פרטים אודות טרגדיה בעבר, תיאר את עברו, את אופיו הטוב, סיפר על תרומתו למدينة והוגש מסמך בעניין זה (במ/12).

כמו כן, הוגש מסמך מאת ע"ד היישר המתאר את פועלו וכן צורפו תעוזות הוקהה שונות.

בתאריך 3.8.20 הגיש ראיות נוספות: תעוזת נכה, אישור ר"ח בדבר הכנסתו הדלות מרץ 2020 - יוני 2020 ודוק: זהה (תקופת מגפת הקורונה אשר פגעה בכלל האוכלוסייה, בין השאר במתלוננים עצם), אישור המלמד על עיורון.

את כל אלו הבאתו בחשבון במסגרת שיקול.

אכן, אין חולק כי לנאש 1 **זכויות עבר רבות**, אך אלו שימושו כאחד הנימוקים להציג הסדר הטיעון המקל, והם אינם יכולים לרדת לשורש הענישה הכלכלית, ובפרט להשפיע על היקף הפיצוי שיש להשית עליו.

אך גם הרוכשים/משכיעים, כולם אנשים נורמטיביים, יש להניח, שגם הם בעלי זכויות, כל אחד בתחוםו, והם אינם חייבים לסבול סבל כלכלי בלבד ווסףה נוכחותו של הנאש 1.

שתיים-עשרה, מנגד, יש לציין, כי פיצויים במסגרת גזר דין פלילי, אינםשוללים את זכותם של כל אחד מן הרוכשים/משכיעים למצות את זכותם נגד הנאש 1 או היזם "חברת כחול לבן" במישור של תביעות אזרחיות, ונגד הנאש 1 אף במסגרת תביעה נגררת, ואין מטרתם השבת הנזק המלא על כל ראשיו, כפי הנהוג במשפט האזרחי.

עמד על כך בית-המשפט העליון בעניין **טוווק** הנ"ל: "...פסקת פיצוי בהליך הפלילי אינה מוציאת את זכותו של אדם שניזוק מעבירה להגיש הליך אזרחי בגין הפגיעה שנגרמה לו ועל מנת ליעיל ולהקל על הנפגע בהגשת הליך אזרחי כזה נקבע...מנגנון מיוחד שכoon להערכת קבלת הסעד בהליך האזרחי המוגש בעקבות הליך פלילי....".

וכן בעניין **ג'רחי** הנ"ל: "...ככל שנפגע העבירה מעוניין בפסקת פיצוי בהיקף מלא על נזקיו, ובעיקר במקרים בהם נגרמו נזקי גוף משמעותיים, לא יהא מנוט מניהולו של הליך אזרחי....".

כלומר, במסגרת ההליך הפלילי אין להימד למלוא הנזק האזרחי, שכן הפיזי אינו מוציא אפשרות חוקיות אחרות העומדות לרשות המשקיעים/הרוכשים לשיפוי, ואולם מנגד, אין להגיע למצב דברים שישעור הפיזי יהא נמוך באופן שלא תאמם את מטרותיו במסגרת ההליך הפלילי.

מסקנה:

לאחר ש שקלתי את המכלול דלעיל, מסקנתני היא ברורה, והוא שהשיקולים לקולה שפורטו, אלו שיקולים שהובילו את המאשימה להגיע להסדר טיעון מקל ביותר, שאותו אני מאשר - הרבה מתחם הענישה, אך אין להם כלל ועיקר נפקות ממשית, ככל שהם נוגעים לרכיבים הכלכליים בענישה, כפי שהוגדו בבית-המשפט במסגרת ההסכמות.

אני סבור, כי הצבת סכום הפיזי באופן הנوشך לרף העליון שבהסדר הטיעון (50,000 ₪) ביחס לכל אחד מן המתלונים היא הцевה ראויה, אשר תכיר בנזק החמור שהנאים גרם להם.

המאשימה בקשה כי היקף הפיזי לא ייגזר באופן יחסית לנזק שנגרם לכל רוכש/مشקיע אלא באופן שוווני מתמטי וכך עשו.

ד. תוצאות:

לאור כל האמור לעיל, אני גוזר את העונשים הבאים:

על הנאים 1:

א. שישה חודשים מאסר שאוטם לא ירצה הנאים, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירה שיש בה יסוד של מרמה.

ב. קנס בסך 30,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורה והקנס ישולם בעשרה תשלום חודשיים שווים, הראשון בתאריך 1.10.20 והנותרים בכל ראשון לחודש לאחר מכן.

ג. פיצוי לכל אחד מן הרוכשים/مشקיעים המינויים בנספחים א' ו- ב' בכתב-האישום (15 במספר) בסך 40,000 ₪ - סה"כ: 600,000 ₪ ופיצוי יגבה תחילת מtower הפיקדון בסך 100,000 ₪ ואת היתרה בסך 500,000 ₪ ישלם הנאים בתאריך 36 תשלום חודשיים שווים, הראשון בתאריך 1.10.20 ובכל ראשון לחודש לאחר מכן. הערבויות הנותרות יבטיחו את יתרת התשלומים.

ד. רשםתי בפניי את הסכם הנאים 1, כי לא יואר מtarיך 20.7.20 יסכים הנאים 1 להוצאתו לצמירות מלשכת

עורכי הדין, ולפיכך עותק מגזר-דין זה יועבר לשכת עורכי הדין.

על נאשמה 2:

কন্স সম্মানী বস্ক 1,000 টাঙ শিশুলম উদ লিম 20.10.1.

זכות ערעור לבית-המשפט המחויז מרכז/lod בתוך 45 ימים.

צו כללי למומיצים.

התיק סגור.

ניתן היום, ט"ז אב תש"פ, 06 אוגוסט 2020, במעמד הצדדים.